

ת"פ 16012/10/18 - מדינת ישראל נגד נ"ר

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 16012-10-18 מדינת ישראל נ' נ"ר

בפני בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיא שמואל הרבסט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
נ"ר

הנאשם

גזר דין

כתבי האישום והסדר טיעון

הצדדים הגיעו להסדר טיעון, על פיו הנאשם הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן בתיק העיקרי, 16012-10-18 (להלן: "התיק העיקרי"). בנוסף, צירף הנאשם את ת"פ 15-06-36975 וכן 18-01-54528, הודה והורשע אף בעבירות המיוחסות לו בהם.

מכתב האישום בתיק העיקרי עולה, כי הנאשם והגב' ב"צ (להלן: "המתלוננת"), קיימו קשר זוגי אשר הסתיים טרם המתואר בכתב האישום. ביום 18.11.2018 אצילדה המתלוננת בת אשר הנאשם טוען כי הינה בתו.

על פי **האישום הראשון** בכתב האישום, ביום 29.9.18 הגיע הנאשם לבית המתלוננת ברחוב בירושלים, וישן בביתה. למחרת העירה אותו המתלוננת וביקשה ממנו להשגיח על הבת. בתגובה, היכה הנאשם באגרופיו את המתלוננת בראשה, בעת שהמתלוננת החזיקה את הבת בת השבועיים בידיה. המתלוננת חששה שהבת תישמט מידיה ומיהרה להניחה בעגלתה. אז שב הנאשם והיכה את המתלוננת בפניה. המתלוננת צעקה, והנאשם חסם את פיה באמצעות ידו, כך שהמתלוננת התקשתה לנשום ואמר לה: **"אל תצעקי, השכנים לא ישמעו ולא יזמינו משטרה"** וכן אמר למתלוננת שאם תסתום את פיה, ישחררה.

המתלוננת בעטה בנאשם, ומששחררה מאחיזתו, יצאה מהבית והזעיקה את המשטרה.

הנאשם הורשע בגין כך בעבירה של תקיפה, לפי סעיף 379 בנסיבות 382(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977(להלן: **"חוק העונשין"**).

אישום שני בכתב האישום מתאר כי ביום 24.9.18 בשעות הערב, שלח הנאשם למתלוננת הודעת טקסט ובה כתב לה: "את לא עונה/פחדנית/מציע לך לענות/בואי תראי מה הולך להיות שמה/היום/איזה פיצוץ/תוסיפי אותי ועידה/אם לא אני נודר נדר....אני בדרך אלייך/בראש של ל' שלי/אם לא אני נודר נדר/ היום אני נעצר/יהיה לך עם הילדה באלגן/ לא החיים שלך סבבה אני יצאתי/בואי תראי מה יהיה לך.../אני היום מזיין אותך/בראש אמא שלי ולי....אני נכנס בך/ונכנס חזק בב"צ/אני יקח לך אותה/את לא תראי אותה... ואת תשלמי על זה".

ביום 25.9.18 בשעות הבוקר שלח הנאשם למתלוננת הודעות טקסט וכתב לה: "את חיה בסרט/ועל זה שניתנת(ניתקת)/את תשלמי... זה יום שאת שתשלמי".

בהמשך היום ביקש מהמתלוננת ליצור עימו קשר טלפוני וכתב לה: "תחייגי/אלי לטלפון/ רגע/לא בא לי להיעצר/היום", "זה יום שאת תשלמי".

ביום 26.9.18, בשעות הצהריים, שלח הנאשם באמצעות הטלפון הנייד שבבעלותו הודעות למתלוננת: "יבת של זונה/תחייגי אלי עכשיו ומהר/אני אומר לך אם אני בא היום זה הסוף שלך/הבנת".

ביום 27.9.18 בשעות הבוקר שלח הנאשם למתלוננת הודעה: "אני שרמוטה/שוב חסום אה/אני יעשה לך תמוות על כל יום שלא ראיתי אותה/חייגי/חייגי... ומהר... למה אני משתגע היום".

הנאשם הורשע בשל כך בריבוי עבירות שלי איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

בת"פ 36975-06-15 הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

כתב אישום זה מתייחס ליום 12.6.15, אז היו הנאשם והגב' ג"ר, ילידת 1996, נשואים זה לזו והמתלוננת בחודש השישי להריונה.

במועד זה, התארחו הנאשם והמתלוננת אצל חברתה של המתלוננת א' בתל אביב. גם ד', חברה נוספת של המתלוננת שהתה במקום.

בסמוך לחצות, בעקבות ויכוח בין הצדדים, איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה כי "יחתוך לה את הבטן וכי היא והילדה לא יחיו".

בהמשך, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהחל לבעוט ולחבוט בגופה מספר פעמים. א' וד' חשו לעזרת המתלוננת ומשכו את הנאשם לאחור כדי שיחדל ממעשיו, תוך שהנאשם דוחף את א' ואומר לה "תשתחרר ממני".

בת"פ 54528-01-18 הורשע הנאשם בעבירה נוספת של תקיפה סתם-בן זוג- לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, לאחר שביום 13.8.17, תקף את המתלוננת ב"צ בכך, שבעקבות ויכוח ביניהם, שפך על ראשה מיץ פטל מתוך בקבוק של בתו אשר נכחה במקום.

הסדר הטיעון בין הצדדים לא כלל הסכמה לעניין העונש שייגזר על הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן מיום 16.6.19 מתאר כי הנאשם בן 28, גרוש ואב לילדה בת 4 שנים ותינוקת בת 8 חודשים.

הנאשם הוא בן הזקונים במשפחה שבה 4 ילדים. בילדותו היה מצבה הכלכלי של המשפחה סביר, עד אשר האב הוכרז כפושט רגל, והמשפחה חוותה לחצים רבים. הנאשם התמודד עם תחושות שליליות מצד בני משפחתו, אך בשנים האחרונות הוא מקיים קשר תקין עם כל בני משפחתו והם תומכים בו במצבו. כיום הנאשם נמצא במעצר בית בבית הוריו, המתקיימים מקצבת נכות של הביטוח הלאומי.

בהיותו בן 22 נישא ונולדה בתו, אך לאחר 3 שנות נישואים, התגרש.

הנאשם נולד וגדל בקרית שמונה וסיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית. בגיל ההתבגרות בחן לימודים בישיבה, אך לאחר מספר חודשים שב לבית הספר הרגיל. בהיותו בן 14, החל לעבוד במקביל ללימודיו בשל קשייהם הכלכליים של הוריו ומערכת יחסים סבוכה עימם. כמו כן, השתלב בקבוצת כדורגל מקצועית ודחה את גיוסו בשנתיים. בהמשך, התגייס לצבא כלוחם בחטיבת גולני וסיים שירות מלא, במהלכו שילב את אימוני הכדורגל. עם שחרורו נישא לאם בתו, כיום גרושתו, ועבד כמלצר וטבח בגני אירועים ושיחק כדורגל עד פציעתו בשנת 2017.

בשנים האחרונות עבד כדוגמן והשתתף בפרסומות וסדרות טלוויזיה ומנהל הליהוק שלו כתב כי הוא גילה אחריות ומקצועיות בעבודתו. רב שהעביר לו שיעורי תורה מסר כי התרשם מאדם נעים, אהוב ואב למופת.

הנאשם שיתף כי לאחר שיסתיימו ההליכים הפליליים בעניינו, בכוונתו לנסות להתקבל לליגת העל בכדורגל או לעבוד בסוכנות הדוגמנות וכטבח.

עובדת סוציאלית מהמחלקה לשירותים חברתיים בנתניה, מסרה כי במשך 10 חודשים, השתתף הנאשם בתכנית "נתיבים להורות" של הרווחה, אך בשל מעברו הקשר התרופף.

הנאשם היה בצו פיקוח מעצרים עד חודש אוגוסט 2019 והופנה לטיפול במרכז לאלימות במשפחה ולטיפול פרטני וקבוצתי, אשר דיווח כי הנאשם הגיע בעקבות לטיפולים והשתתף באופן פעיל.

לחובת הנאשם הרשעה אחת בעבירה של איומים. בנוסף, בשנת 2011 הועמד לדין בגין התנהגות פרועה ואיומים ונידון ללא הרשעה לצו של"צ.

ביחס לעבירות דנן, הנאשם מקבל אחריות על ביצועו. הוא תיאר את הקשר הבעייתי שהייתה בו אלימות הדדית בינו ובין המתלוננת לה היה נשוי, וסיפר כי במשך כשנה וחצי, היה המשמורן של בתו והסתייע בהוריו, עד אשר עברה להתגורר בבית סבתה, אם המתלוננת, במסגרת משמורת משותפת.

המתלוננת ג"ר מסרה לשירות המבחן, כי כיום הקשר בינה לבין הנאשם מתמקד בנושא גידול הילדה. הנאשם מתייחס אליה באופן ראוי ומנומס, היא לא חוששת מפניו כלל, היחסים ביניהם טובים והיא בטוחה שקיים שינוי בהתנהלותו.

ביחס לכתבי האישום הנוספים, המייחסים אלימות כלפי המתלוננת ב"צ, הנאשם מסר כי גם מערכת יחסים זו לוותה במריבות בלתי פוסקות ובצעקות הדדיות. הנאשם מסר שביום ביצוע העבירה, הגיע לבית המתלוננת לאחר שדיווחה לו

שהילדה חולה וביקשה את עזרתו. במהלך מריבה ביניהם, הוא ניסה להשתיק את המתלוננת לבל תעיר את בתם, והמתלוננת איימה עליו שתדאג שיעצר.

המתלוננת ב"צ, מסרה כי הנאשם הפעיל נגדה אלימות פיזית ומילולית מתחילת ההכרות עמו. לאחר כל התנהגות פוגענית התנצל, אך לאחר זמן חזר לאותם דפוסים אלימים. הוא נהג בה בקנאה ובאובססיביות, אך ציינה שכך היה גם מהצד שלה.

המתלוננת ציינה כי היא סופגת מהנאשם אלימות מילולית ואיומים בהודעות טלפוניות, עד היום.

במסגרת חקירת מעצר, הביאה המתלוננת לשירות המבחן מסמך עדכני ממחלקת הרווחה במקום מגוריה, המתאר את מצבה. ממנו עולה כי המתלוננת חוותה אלימות מצד הנאשם, על אף שהוצא נגדו צו הרחקה. הוא הטריד אותה, הגיע ללא הודעה מוקדמת לביתה, סרב לעזוב את הבית ואיים עליה שאם לא תשוב לדירתה, הוא ישבור את הטלוויזיה-איום אותו מימש בפועל. כאשר הגישה תלונה נגדו, ביקש הנאשם כי תבטל את התלונה, הבטיח שלא ינהג באלימות, אך שב ופעל באלימות.

שירות המבחן התרשם כי עולים מהתנהלותו דפוסי התנהגות בלתי צפויים ולא יציבים, אשר מסכנים אותו ואת סביבתו והסיכון להישנות מעשיו גבוה. לצד זאת, צוין כי הנאשם החל תהליך של בחינת התנהלותו ושם לעצמו מטרה לעבור שינוי ולסיים את ההליך עד למיצוי והשגת כלל המטרות.

בתקופת מעצרו, הנאשם חש במצוקה ומרגיש דחוק לפינה, מתגורר אצל הוריו ומצבו הכלכלי קשה. הוא צבר חובות ולא יכול להשתלב בשוק העבודה וגם הריחוק מבתו אותה גידל, מקשה עליו.

באותו שלב הנאשם היה מצוי בתחילת דרכו הטיפולית ולכן הומלץ על דחיית הדין.

בתקופת הדחיה, התקבל בבית המשפט עדכון מאת שירות המבחן, ועל פיו הנאשם לא מילא אחר תנאי שחרורו, בין היתר על צו האוסר קיום קשר עם המתלוננת ולא קיים את תכני הטיפול במרכז לטיפול באלימות. לפיכך, חזר שירות המבחן עמדתו להסיר את האיזוק האלקטרוני באותו שלב.

עדכון נוסף מיום 11.11.19 תיאר כי הנאשם הגיע לבית המתלוננת ב"צ ביום 3.11.19 בשעת לילה מאוחרת, ואיים עליה. קצינת המבחן התקשרה לאביו המשמש ערב, כדי לבדוק היכן הנאשם, אך הוא מסר כי הנאשם איננו בבית והטלפון הנייד שלו כבוי. הנאשם לא שהה בבית הוריו המשמש כחלופת מעצר בימים 2.11.19 ו-3.11.19.

עוד דווח כי המתלוננת ב"צ מסרה כי היא חוששת מהנאשם מאוד. ועדה לתכנון טיפול חירומית החליטה ביום 6.10.19, כי בתם של הנאשם והמתלוננת תועבר למשפחת אומנה למשך הלילה, בין היתר בשל איומיו של הנאשם.

תסקיר משלים מיום 11.11.19 מעדכן, כי מדו"ח המטפלים במרכז לאלימות במשפחה, עולה כי חל שינוי לשלילה בהתנהלות הנאשם מיום הסרת האיזוק האלקטרוני. המרחב החופשי גרם לו לחוש באופוריה, ולפיכך גם לא נראתה התקדמות בהבנת המטרות הטיפוליות והוא התקשה לקבל ביקורת על הפרותיו והצדיק את התנהגותו כחלק מתפקידו האבהי.

בטיפול הקבוצתי הנאשם התקשה לדחות סיפוקים והגיב בכעס ובעמדה קורבנית כאשר הציבו בפניו גבול.

לאור התנהגויות אלה ולאור הפרת החלטות בית המשפט, המטפלים קבעו כי ההליך הטיפולי של הנאשם הסתיים. כמו כן, הם סבורים כי כעת רמת הסיכון של הנאשם עלתה משמעותית והיא מוערכת כגבוהה עד גבוהה מאוד.

מרכז האלימות במשפחה יידע את שירות המבחן והציע תכנית הגנה לב"צ באופן מיידי.

מדו"ח העו"ס הסוציאלית המטפלת בב"צ, עולה כי הדינאמיקה המורכבת בינה ובין הנאשם מסכנת אותה ואת בתה. בשל אירועים בהם הגיע הנאשם לביתה ואיים עליה, בזמן שהוא תחת צו, הוחלט למצוא לה מקום טיפולי סגור. ביום 3.11.19, נהג הנאשם באלימות פיזית נגדה, וכתוצאה מכך, היא הגיעה לבית החולים חבולה.

לאורך תקופת ההיכרות עם הנאשם, עומד שירות המבחן בקשר עם מטפליה של המתלוננת, אשר מתריעים כי היא מאוימת על ידי הנאשם.

לבסוף, העריך שירות המבחן כי תכנית ההתערבות הטיפולית אשר נבנתה עבור הנאשם לא מפחיתה את הסיכון להישנות התנהגות אלימה בעתיד, והוא זקוק למסגרת סגורה בעלת גבולות נוקשים וברורים.

הערכת הסיכון להישנות במקרה זה, הינה גבוהה מאוד.

לנוכח האמור, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

הממונה על עבודות השירות מצא בחוות דעתו כי הנאשם מתאים לביצוע מאסר שירוצה בעבודות שירות והמליץ על השמתו לצורך כך במשטרת קרית שמונה.

הטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי מכתבי האישום עולה כי הנאשם הוא אדם אלים המהלך אימים על בנות הזוג שלו. כתבי האישום מתארים אירועים מתמשכים, אשר בהם הנאשם נוקט אלימות פיזית ומילולית קשה.

על אף נכונות שירות המבחן ובית המשפט לבוא לקראת הנאשם ולסייע לו להשתלב בהליך הטיפולי ולתת לו הקלות, התסקירים קשים ושליליים. הנאשם הפר ברגל גסה החלטות שיפוטיות.

הנאשם שב ויצר קשר עם המתלוננת, על אף החלטות בית המשפט, הגיע לבית המתלוננת באישון לילה ואיים עליה.

את המעשים המתוארים בכתב האישום העיקרי, ביצע הנאשם כאשר שני הליכים עומדים נגדו בעבירות של תקיפה בנות זוג, ובעוד שלחובתו מאסר מותנה בר הפעלה.

לשיטת המאשימה, מתחם העונש הראוי בגין האישום הראשון בתיק העיקרי נע בין **10 ל-20** חודשי מאסר בפועל, וכך גם ביחס לאישום השני ולעבירות שבת"פ 36975-06-15. בת"פ 54528-01-18 מתחם העונש ההולם נע לשיטתה בין **6 ל-12** חודשי מאסר.

ב"כ המאשימה הוסיפה כי בתי המשפט רואים בחומרה עבירות אלימות המבוצעות בתוך המשפחה, ופעם אחר פעם נאמר כי העונשים הראויים למעשים כאלו, צריכים לבטא את שאט הנפש של בתי המשפט ושל החברה ממעשה אלימות בתוך המשפחה ויש להחיל מאסרים בפועל ממש גם לנאשמים נעדרי עבר פלילי.

במקרה זה, לנאשם ישנה הרשעה קודמת אחת בעבירה מן העניין, ולכן יש למקמו ברף הבינוני תחתון של המתחמים, להפעיל את המאסר המותנה במצטבר לכל עונש שיוטל, ולהטיל מאסרים מותנים, גם לעבירות אלימות בתוך המשפחה וגם לעבירות אלימות ואיומים ופיצוי לשתי המתלוננות.

אין להקל עם הנאשם שכן לא עבר הליך שיקומי כלל וכלל, כל הניסיונות כשלו והוא המשיך בהתנהגותו המאיימת והאלימה.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם שירת שירות צבאי מלא בגולני ותפקד באורח נורמטיבי לחלוטין, עבד והיה שחקן כדורגל. למעט הרשעה בגינה הוטל עליו מאסר מותנה, אין לחובתו הרשעות קודמות.

לשיטת הסנגור, המתחמים והמספרים להם טענה המאשימה מנותקים מנסיבות המקרה וקיצוניים, ותיקים כגון זה מסתיימים בין מאסר מותנה לעבודות שירות, כאשר הנאשם מצוי ברף התחתון.

הסנגור מסר כי המקרה המתואר באישום הראשון התרחש כאשר הנאשם היה בן 22, לאחר שחרורו מהצבא. מדובר בעבירה של תקיפה סתם, הנמוכה במדרג העבירות הקיים. נסיבות המקרה הן ויכוח על רקע הריונה של המתלוננת, אך מאז הילדה נולדה והיא כיום בת 4 שנים. במשך שנה וחצי הנאשם היה המשמורן היחיד של הילדה וגידל אותה בכוחות עצמו, תוך הסתייעות בהוריו, עד אשר עבר לבית סבתה ולמשמורת משותפת.

בני הזוג היו בקשר ארוך אך נפרדו והנאשם השתתף במשך עשרה חודשים בתוכנית "נתיבים להורות" של הרווחה, והעובדה שהוא קיבל את בתו למשמורת יחידה מצביעה על כך שלא מדובר באדם מסוכן, אלא באדם שהעבירה הייתה עבורו אירוע נקודתי וחד פעמי וכיום מערכת היחסים בינו ובין המתלוננת תקינה.

האישום השני עוסק באירוע שהתרחש 3 וחצי שנים לאחר מכן. גם כאן מדובר באירוע נקודתי ולא מתמשך.

האישום השלישי מתאר שהנאשם שפך מיץ על המתלוננת, ובגינה יש להשית אי הרשעה או עונש מותנה.

ב"כ הנאשם התייחס לתסקירי שירות המבחן, והזכיר כי שיחת טלפון שנערכה בין הנאשם והמתלוננת באולם בית המשפט באחד הדיונים עומדת בניגוד למתואר בתסקיר ולא עולה בקנה אחד עם החשש והמסוכנות הנטענת.

הסנגור טען כי תסקיר שירות המבחן כלל אמירות כלליות שאינן משתלבות עם הנסיבות.

הנאשם שהה חודשיים וחצי במעצר של ממש ועשרה חודשים נוספים במעצר בתנאי איזוק אלקטרוני, ויש לתת לכך משקל של לפחות 5 חודשי מאסר. מדובר בכלי דרסטי הנתפס כמעצר, ולכן ראוי להתייחס לנאשם כמי שריצה עונש מאסר של כמעט שנת מאסר. נוכח המעשים המתוארים, יש להסתפק בתקופות הללו ולהטיל על הנאשם את אותו עונש מאסר בפועל אשר אותו כבר ריצה, תוך התחשבות בתקופה בה היה באיזוק אלקטרוני ובתנאי שחרור שונים.

הנאשם בדברו האחרון ביקש סליחה על מעשיו, הביע חרטה והביע רצון להתחיל בחיים חדשים למען עתידו ועתיד

דין והכרעה

מתחמי הענישה ההולמים

תקיפה היא אחת העבירות הפוגעות בגופו של האדם, בשלומו ובבטחונו. היא משקפת התנהגות אלימה ופוגענית אשר מבוצעת על פי רוב תוך הסלמה של ויכוח ומחלוקת, והפגיעה שהיא גורמת, מעבר לפגיעה הפיזית בבריאותו של המותקף, משמעותית גם לנפש.

כאשר הפצעים והמכאובים הגופניים חולפים ומחלימים, הנפש נותרת דואבת, וההשפלה, ערעור השלווה והביטחון מהדהדים בליבו של המותקף.

כאשר האלימות מופנית כלפי בת זוג, הפגיעה קשה יותר, שכן מעבר לפגיעה המובנית בעבירה זו, יש בכך גם משום הפרת האמון והביטחון שאמורים להיות בבסיס הקשר הזוגי.

עבירת האיומים, פוגעת גם היא בביטחון ובשלווה, ועל אף שאין בה יסוד של אלימות גופנית, היא עשויה לפגוע בחייו של המאויים, לא פחות מכך.

כתב האישום בתיק העיקרי, כולל שני אישומים. אישום ראשון מתייחס לעבירת תקיפה מיום 29.9.18, אישום שני מתאר ריבוי עבירות איומים מהימים 24.9.18 - 27.9.18. על אף סמיכות הזמנים בין שני האישומים, הרי שמדובר בעבירות שונות, שבוצעו באופן שונה, ואשר אין ביניהן קשר הדוק ולכן לכל אחד מהאישומים אקבע מתחם עונש נפרד.

האישום הראשון מתאר כיצד הנאשם היכה את המתלוננת באגרופיו בראשה, בעת שבתם התינוקת בת השבועיים הייתה בידיה. הנאשם המשיך בתקיפת המתלוננת גם לאחר שהניחה את התינוקת והיכה אותה בפניה.

לא מדובר במכה אחת בודדת, אלא ברצף מהלומות אשר הנאשם היכה במתלוננת, ומכאן האכזריות ומידת האלימות המשמעותית שהנאשם נהג בה. תוך כדי מעשיו חסם הנאשם את פיה של המתלוננת לבל ישמעו השכנים את זעקותיה ויזעיקו משטרה. מכאן, שהנאשם ביצע את המעשים, תוך שהוא מודע לחומרתם ומבין את הפסול שבהם.

למרבה המזל לא נגרמו למתלוננת נזקים גופניים של ממש, אך מובן שהיא חשה כאב רב נוכח אלימותו של הנאשם, והאפשרות שייגרם לה נזק משמעותי יותר כתוצאה מכך, הייתה קרובה למדי.

בהתחשב בנסיבות אלה, בפגיעה בערך המוגן ובענישה הנוהגת בפסיקה בעבירות דומות, הרי **שמתחם העונש ההולם אירוע זה נע בין מספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר לריצוי בפועל ממש.**

האישום השני בכתב אישום זה מייחס לנאשם עבירות רבות של איומים, וכפי המתואר מדובר בהודעות רבות שהנאשם שלח למתלוננת באמצעות מכשיר הטלפון הנייד. מדובר באיומים משמעותיים המתייחסים לשלומה של המתלוננת, שיש בהם איום ממשי על חייה, והנאשם לא בחל גם בהזכרת בתם התינוקת, ואיים כי המתלוננת לא תראה אותה עוד.

שליחת ההודעות המאיימות נמשכה על פני מספר ימים, כך שלא מדובר בהודעה אחת נקודתית, אלא בהתנהגות

מתמשכת שנועדה להפחיד את המתלוננת ולערער את שלוותה, ולכן בתוך מתחם הענישה, מדובר בעבירות במדרג הבינוני-גבוה.

בהתחשב בענישה הנוהגת בפסיקה, בערך המוגן שנפגע ובנסיבות ביצוע העבירות, הרי **שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בודדים לריצוי בפועל.**

מתחם העונש ההולם בת"פ 36975-06-15

כתב האישום בתיק זה מתאר אירוע נוסף של תקיפה מיום 12.6.15, כלפי בת זוג קודמת של הנאשם.

במקרה זה, בעקבות ויכוח בין הנאשם למתלוננת, הנאשם בעט וחבט בגופה של המתלוננת מספר פעמים. הנאשם לא נרתע מלבצע את המעשים האלימים, בנוכחות חבריה של המתלוננת, ואלה חשו לעזרת המתלוננת ומשכו ממנה את הנאשם, כדי לעצרו ממעשיו.

הנאשם תקף את המתלוננת באכזריות זו, בשעה שהיא הרה ונושאת את ילדם המשותף.

נסיבות האירוע דומות לאלה המתוארות באישום שבתיק העיקרי, ובהתחשב בכל הנדרש, הרי **שמתחם העונש ההולם מקרה זה, נע גם באירוע זה בין מספר חודשי מאסר ועד לשנת מאסר.**

מתחם העונש ההולם בת"פ 54528-01-18

כתב האישום בתיק זה מתאר תקיפה פעוטה יותר, במהלכה, תקף הנאשם את המתלוננת בכך ששפך על ראשה מיץ פטל מתוך בקבוק של בתו.

גם במקרה זה, הנאשם תקף את המתלוננת בעקבות ויכוח, ונוכחותה של בתו הקטנה, אשר נאלצה לצפות באביה תוקף את אימה, לא הרתיעה אותו.

מדובר באירוע תקיפה קל ביחס למעשי תקיפה אחרים ולאלה המתוארים בכתבי האישום האחרים, אשר בו מתחם העונש ההולם נע בין צו **שירות לתועלת הציבור ועד מספר חודשי מאסר לריצוי בפועל.**

העונש המתאים

הנאשם, יליד שנת 1991, בן כ-28 שנה, גרוש ואב לשתי בנות פעוטות.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו. הוא צירף שני תיקים נוספים, הודה גם במיוחס לו בהם, ובכך נטל אחריות על מעשיו, שיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק וחסך בזמן ובמשאבים הכרוכים בניהול משפטו.

נסיבות חייו של הנאשם, כפי שפורטו בתסקירי שירות המבחן, מלמדות כי הנאשם גדל במשפחה שנקלעה למשבר כלכלי, והנאשם נחלץ לסיוע כלכלי להוריו בנעוריו, בעודו תלמיד תיכון.

הנאשם התגייס לשירות צבאי והשלימו, ולאחר מכן עבד בעבודות שונות. הוא נישא למתלוננת המוזכרת בכתב האישום העיקרי ונולדה להם בת, אך הנישואים לא צלחו.

עם תחילת ההליכים בעניינו של הנאשם, נראה שהנאשם גייס כוחותיו ושיתף פעולה עם הגורמים המטפלים המקצועיים. הוא השתתף בטיפול קבוצתי ופרטני, הגיע בהתמדה והיה פעיל בקבוצה. בנוסף, הנאשם השתתף בהדרכה הורית מטעם שירותי הרווחה, ועשה מאמצים רבים כדי לגדל את בתו. במשך תקופה משמעותית היה ההורה המשמורן היחיד.

למרבה הצער, בשלב מסוים במהלך ההליכים הפליליים ותוך השתתפותו בהליכי הטיפול השונים, חלה נסיגה ושירות המבחן דיווח על הפרות של תנאי השחרור של הנאשם, קושי לקבל ביקורת על כך על ידי גורמי הטיפול. המצב התדרדר, עד אשר שירות המבחן דיווח לבסוף כי האמון בינו למטפלו נפגע ותוכנית ההתערבות הטיפולית שנבנתה עבורו לא מפחיתה את הסיכון להישנות התנהגות אלימה בעתיד.

במכלול הנסיבות, יש לתת את הדעת גם לדברי המתלוננת ב"צ, אשר דיווחה לקצינת שירות המבחן על התנהגות האלימה של הנאשם, אך ציינה כי הקשר הזוגי בין השניים היה מאופיין גם באלימות מצידה. אין בכך כדי להקל במעשיו של הנאשם, אולם אמירה זו מאפשרת הבנה טוב יותר על ההקשר והקשר שהיוו רקע למעשים המתוארים בכתבי האישום הנוגעים לקשר זה.

במכלול הנסיבות יש להתייחס גם לחלופי הזמן מעת ביצוע העבירות, וליתן את הדעת לכך שמאז הנאשם ביצע את העבירות בתיק המצורף המתייחס למתלוננת ג"ר, חלפו להן 4 שנים. לנאשם ולמתלוננת זו בת משותפת, והמתלוננת שיתפה כי היא והנאשם מנהלים קשר תקין בנוגע לגידולה של הילדה, היא אינה יראה מפניו והיחסים ביניהם טובים.

פני הדברים באשר למתלוננת הנוספת - שונים. נראה שהקשר ביניהם טעון וסבוך עד כה. הם אינם מצליחים לגדל את בתם על מי מנוחות, המשמורת סביב גידולה משתנה והיחסים ביניהם קשים וטעונים.

עם זאת, כפי שעלה גם מן התסקיר הראשון שערך שירות המבחן, וכפי שניכר גם מהודאתו של הנאשם בעבירות המיוחסות לו, הנאשם שואף ומתאמץ לקיים חיים טובים ושקטים יותר עבורו ועבור בנותיו, בשלב זה ללא הצלחה רבה.

לחובת הנאשם עבר פלילי, הכולל עבירה אחת בלבד, אך היא עבירת איומים המעידה על כך שההליכים דנן אינן מעורבותו הראשונה של הנאשם בהתנהגות אלימה ומאיימת. בנוסף, את העבירות דנן ביצע בעוד שמאסר על תנאי מרחף מעל ראשו, מבלי שהדבר מרתיעו.

מאז ביצע הנאשם את העבירות, היה עצור במשך חודשיים וחצי. לאחר מכן, במשך 10 חודשים שהה במעצר תנאי איזוק אלקטרוני, כך שבמשך תקופה של כשנה, חירותו של הנאשם הוגבלה. כפי שדיווח שירות המבחן, למעצרו של הנאשם ושהייתו בתנאים מגבילים הייתה השפעה רבה עליו. בתקופה זו הנאשם לא יכול היה להשתלב בשוק העבודה, הוא צבר חובות ומצבו הכלכלי קשה, ונגזר עליו ריחוק מבתו.

בהתחשב בתסקיר שירות המבחן האחרון בעניינו, אשר קובע כי הנאשם מתקשה להתבונן במאפייניו האישיותיים ולקבל אחריות על מגבלותיו, והערכת שירות המבחן כי ההתערבות הטיפולית לא הפחיתה את הסיכון להישנות מעשיו, הרי שהאפיק הטיפולי סגור בפני הנאשם.

לזכותו של הנאשם, אם כן, תעמוד הודאתו וכן האחריות אשר נטל על מעשיו, אך לחובתו יעמוד עברו הפלילי והעובדה

כי ביצע את המיוחס לו בעת שתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בר הפעלה. עם זאת היותו נורמטיבי בבסיסו, שירותו הצבאי התקין ורצונו לקחת חלק בגידול ילדו, באשר עניין זה נכרך יחד עם התנהגותה הלא רגילה, ואולי אף המוזרה של המתלוננת צנעני, כל אלו מלמדים כי מקומו של הנאשם בחלקם המרכזי- התחתון של מתחמי הענישה ההולמים אשר צוינו לעיל.

משכך, הרי שעונשו של הנאשם צריך היה לעמוד על מאסר בפועל אשר יכלול בתוכו מתחמים עונשיים אלו, אלא שראוי להתחשב בתקופת המעצר באיזוק אלקטרוני בה שהה הנאשם- כעשרה חודשים- אשר בה, כמאמר הפסיקה, יש להתחשב גם אם לא לחשב באופן אריתמטי ממש. תקופה זו יחד עם פרק הזמן בו שהה הנאשם במעצר ממש, מלמדים כי נכון יהיה לבחור בעונש הכולל מאסר שירוצה בעבודות שירות. עונש זה, לכאורה, "מתעלם" מתקופת תנאיו המגבילים של הנאשם (ועניין זה כאילו נזקף לחובתו), אך מאידך הוא מותיר אותו עם עונש ממשי ומוחשי אשר יש בו כדי לסייע לחברה מחד, אך גם "לסמן" לנאשם כי מעשיו אינם מתקבלים ולאחר שכבר "נעצרו" חיי בנים בעת ששהה במעצר (לסוגיו השונים), הרי שנעצרים הם שוב עד שיסיים לרצות את חובו לחברה.

סוף דבר

בהתחשב במכלול השיקולים, בנסיבותיו האישיות של הנאשם, במכלול שיקולי הענישה הנדרשים בעבירות, **אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

- 1. שישה (6) חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, במסגרת ובתנאים האמורים בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. ריצוי רכיב עונשי זה לא יחל לפני יום 1.2.20 וחוות הדעת תעודכן ככל שיהיה צורך בכך.**
- 2. מופעל בזאת המאסר המותנה אשר הוטל בת"פ 8211-07-17 - 30 ימי מאסר אשר ירוצו במצטבר למאסר האמור לעיל, כך שסך הכל ירצה הנאשם 7 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, והכל על פי חוות דעתו של הממונה, כאמור.**
- 3. קנס בסך 1,000 שקלים או 30 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם עד יום 1.1.2021.**
- 4. פיצוי בסך ₪ 3,000 למתלוננת ג"ר, אשר ישולם עד יום 1.1.2021.**
- 5. פיצוי בסך ₪ 3,000 למתלוננת ב"צ, אשר ישולם עד יום 1.1.2021.**
- 6. חמישה (5) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום על כל אחת מהעבירות בהן הורשע בהליך זה או כל עבירת אלימות אחרת כלפי בת זוג.**
- 7. המוצגים בתיק יחולטו או יושמדו, וזאת על פי שיקול דעתו של רשם המוצגים.**
- 8. עם תום ההליכים המשפטיים- יפוגו תנאי השחרור והערבויות תפקענה. ההפקדות יוחזרו לנאשם עם תום ריצוי עונשו ולאחר קיזוז הקנס והפיצויים, והכל בכפוף לכל דין.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

